

[Finansministeren.]

disse bemærkninger og på baggrund af den omhyggelige og saglige forhandling, der gennem et halvt år har fundet sted i det andet høje ting af dette lovforslag, tillade mig at anmode det høje ting om at medvirke til en hurtig gennemførelse af det forelagte lovforslag.

Hans Hansen: Formålet med loven om grundstigningsskyld er jo, at samfundet kan hjemtage den grundværdistigning, eller i hvert fald en så stor del som muligt af den stigning, der sker ved samfundsforanstaltninger.

Befolkningstilvæksten, udvidelsen af byerne, anlæg af veje og baner er jo i høj grad medvirkende til den prisstigning, der sker på jorden. Vi har mange beviser ude omkring i byernes udkanter, i bymæssige bebyggelser, på, at de tilfældige jordejere har hjemtaget hele den værdistigning, der er sket.

Karakteristisk er f. eks. den stigning, der er sket mellem København og Ballerup, hvor samfundet for tiden er i færd med at indføre S-banedrift. Der har ejendommene haft en værdistigning på indtil det femdobbelte og måske i mange tilfælde mere.

Hvis man vil spørge, om den lov, som vi har haft siden 1933, har været i stand til at opfylde det formål, den havde, må man besvare det med et nej. Men man må erindre, at den nugældende lov om grundstigningsskyld var et led i Kanslergade-forliget i januar 1933, de lange og trange forhandlinger, der i de måneder, der fulgte efter, viste de forskellige politiske interesser, som der var i dette spørgsmål. Det var særlig om §§ 1 og 4, striden stod, nemlig om, hvilken grundværdistigningsafgift der skulle være, og om tillæggene til grundbeløbene, som i virkeligheden er fradrag i den afgiftspligtige værdistigning. Det er ganske givet, at en lovgivning, dengang af ny art og gennemført i et forceret tempo, kom til at indeholde visse tekniske mangler. Man var også klar over, at det sikkert ville være nødvendigt efter en prøvetid at gennemse loven. I den nugældende lov om grundstigningsskyld vil man se, at der er en bestemmelse om, at loven skulle til revision i samlingen 1938—39. Vi ved alle sammen, hvorledes forholdene både på dette og på andre områder under krigs- og besættelsestiden, medførte at en række love blev forlænget uændret. Men efter krigens ophør fremkom der fra skattekommissionen et forslag om ændringer, det

forslag, som man nu i tre samlinger har behandlet ovre i det andet høje ting.

Jeg vil gerne i tilslutning til det, som den højtærede finansminister sagde om disse ændringer, særlig pege på to afsnit i grundstigningsskyldloven, som med mere eller mindre berettigelse har været ude for stærk kritik. Det første er spørgsmålet om fordelingen af grundbeløbet ved udstykninger, for der har man set, som den højtærede finansminister sagde, at en fordeling på grundlag af værdiansættelserne efter salget — og det kunne ofte være et helt år efter at salget havde fundet sted — gav til resultat, at grundene medtog en for stor del af grundbeløbene og moderejendommen fik tilsvarende for lidt; og det førte med sig, efterhånden som parcellerne blev udstykket, at der blev forholdsvis mindre grundbeløb at fordele, så at de parceller, der senere blev frasolgt fra et udstykningsareal, fik en større grundværdistigning end de først frasolgte.

Det ændrer man nu således, at fordelingen af grundbeløbene skal finde sted, efter at der er afgivet indstilling om, med hvilke beløb parceller og moderejendom er indgået i den sidste vurdering forud for salget. Derved kommer man kritikken i møde på en efter min mening udmærket måde.

Det andet forhold, som har været kritiseret så stærkt — men jeg mener ikke med fuld berettigelse —, er, at det er køberen, der har måttet betale grundstigningsskylden. Det er rigtigt på den måde, at det er køberen, der har svaret afgiften, men har køberen og sælgeren haft samme kendskab til og forståelse af grundstigningsskyldsloven, har det ikke betydet noget, for så har naturligvis den fornuftige køber regnet med den afgift, der var på det pågældende grundstykke, ligesom en fornuftig køber altid må undersøge, hvilke forpligtelser og behæftelser, servitutter o. lign. der hviler på den ejendom, han vil købe. Men det er jo gået her, som det går andre steder, når der handles, at de kloge narrer de mindre kloge. Det tror jeg imidlertid er noget, der er foregået længe før der var noget der hed grundstigningsskyld.

Nu er det meningen, at der skal foretages en beregning af oppebørselsmyndighederne, en beregning af den grundstigning, der har været på den pågældende ejendom indtil salgstidspunktet, og denne grundstigning skal fradrages, inden der kan tinglyses skøde på vedkommende ejendom.

Den største fordel ved lovforslaget er, som også den højtærede finansminister sagde, afgiftens forhøjelse fra 2 pct. til 4